

udvalget afleverede sin betænkning i 2006 en betænkning, som bygger på nydannelser, herunder særlig mulighederne for at give den længstlevende i et ægteskab en bedre økonomisk sikkerhed, og indførelse af legal arveret for ugifte samlevende.

Mindretallets (S', RV's, SF's og EL's) ønsker til en ny arvelov er at få den gjort nutidig og fremtidssikret, samtidig med at mindretallet har et klart ønske om at få styrket den længstlevende ægtefælles økonomiske situation, hvor hensynet til andre arvinger må komme i anden række. Med udgangspunkt i ovennævnte ønske skal mindretallet derfor beklage, at det ikke har været muligt at få flertallets opbakning til et ændringsforslag, der ville have sikret, at det ikke for en ægtefælle før sin død bliver muligt uden den anden ægtefælles vidende via et testamente at forringe den længstlevende ægtefælles arv. Mindretallet anerkender naturligvis, at justitsministeren, efter Socialdemokratiets ønske, har forsøgt at råde lidt bod på problemet ved at stille et ændringsforslag, der forhøjer suppleringsarven med 100.000 kr. til 600.000 kr., og at ministeren har givet tilsagn om, at der iværksættes lovovervågning af de nye regler om ægtefællens tvangsarveret. Dette til trods finder mindretallet, at det klart vil stride imod det overordnede ønske, at sikre længstlevende mulighed for at fortsætte sin livsførelse, hvis en ægtefælle før sin død vælger at forringe den længstlevende ægtefælles arv uden dennes vidende. Mindretallet vil nøje følge denne lovovervågning, da der er god grund til at frygte, at adgangen til at begrænse ægtefællens arv til tvangsarven vil blive udnyttet på en måde, som indebærer en generel forringelse af den længstlevende ægtefælles retsstilling.

Arvelovsudvalget har også meget grundigt beskæftiget sig med ugifte samlevendes arveretlige stilling. Men i modsætning til Arvelovsudvalgets enige indstilling om at give ugifte samboende legal arveret, har justitsministeren valgt kun at give ugifte samboende mulighed for at oprette et fælles testamente om, at de vil arve hinanden – også kaldet et udvidet samlevertestamente.

Mindretallet (S, RV, SF og EL) finder Arvelovsudvalgets enige anbefaling veldokumenteret og meget seriøs, hvorfor mindretallet dybt skal beklage, at justitsministeren ikke har fulgt denne anbefaling. Tilsvarende skal mindretallet dybt beklage, at der ikke har kunnet skabes et flertal i

Folketinget for at sikre ugifte samboende legal arveret.

Til trods for at det ikke er lykkedes at få skabt det nødvendige flertal for mindretallets ønsker til klare forbedringer af det fremlagte lovforslag, vil mindretallet alligevel stemme for forslaget, da mindretallet finder, at der overordnet er klare forbedringer i det nye arvelovsforslag set i forhold til den bestående arvelov fra 1963.

Et andet mindretal i udvalget (DF) bemærker følgende:

Dansk Folkeparti har hæftet sig ved forslaget om at nedsætte ægtefællens tvangsarv fra 1/6 til 1/8. På papiret er det en forringelse af den længstlevende ægtefælles retsstilling. En sådan nedsættelse kan derfor umiddelbart virke bekymrende, da det er afgørende for Dansk Folkeparti, at de nye arveregler styrker ægtefællens retsstilling.

Dansk Folkeparti har imidlertid lagt til grund, at langt de fleste testamentsoprettelser mellem ægtefæller i praksis vil have til formål at styrke den længstlevende ægtefælle. På dette punkt giver lovforslaget den længstlevende ægtefælle en bedre retsstilling end i dag, fordi børnenes tvangsarv nedsættes fra 1/4 til 1/8 og arveladers testationskompetence derved forøges.

I de få tilfælde, hvor ægtefællerne ved testamente ønsker at begrænse den længstlevendes arv, vil det ofte ske i enighed mellem ægtefællerne for f.eks. at sikre et generationsskifte af en virksomhed eller en ligestilling af sørbørn og fællesbørn.

Det kan selvfølgelig ikke udelukkes, at en testator udnytter nedsættelsen af ægtefællens tvangsarv til uden længstlevendes vidende at begunstige en tredjemand på ægtefællens bekostning. Det sker dog nok kun i sjældne tilfælde. Ægtefæller har jo som oftest et ønske om at ville begunstige hinanden mest muligt, så den længstlevende ægtefælle kan fortsætte den hidtidige levestandard.

Dansk Folkeparti kan tilslutte sig, at der gives testator en større frihed til at disponere over de midler, som er opsparet gennem livet. Det er vigtigt at sikre, at ægtefællernes helt rimelige ønsker om at ville fravige arvelovens regler om den legale arvelod ikke unødigt hindres af reglerne om tvangsarv. Dog havde Dansk Folkeparti gerne set, at tvangsarven for ægtefæller var forble-